

[Aksel Larsen.]

folk der bagefter ville være i live. Hvis man kunne bevise eller blot sandsynliggøre, at et militært forsvar var muligt, ville vi ikke afvise det. Men ingen har gjort det, ingen har kunnet gøre det. For Danmarks sikkerheds skyld vil vi afruste, og vi anser det for sandsynligt, ja, for sikkert, at selv isoleret dansk afrustning vil få til følge, at folkene i andre lande forlanger af deres regeringer, at de nu må holde op med på konferencer at tale om afrustning, men samtidig i praksis at opruste yderligere. Vi er forvisset om, at dansk afrustning kan give stødet til reel international nedrustning og afspænding, som er det eneste, der kan give sikkerhed mod krig. Derfor vil vi fortsætte vort arbejde for at vinde det danske folk for afrustningstanken, som vi ved har tilhængere langt, langt ud over vort eget vælgerkorps' rækker.

Så mener vi i øvrigt, at det folketing, vælgerne nu har valgt, må trække i arbejdstøjet og arbejde i overensstemmelse med befolkningsflertallets ønsker og med de politiske muligheder, der er skabt ved valgets udfald. Det er en mere end påtrængende opgave at få sat sådan gang i boligbyggeriet, at boligmangelen meget hurtigt afhjælpes, at der bygges tilstrækkelig mange og vel at mærke tilstrækkelig billige boliger. Boligbyggeriet bør ikke være objekt for kapitalistiske spekulanter. Det er en samfundssag og en samfundssopgave. Hvis det er rigtigt, hvad ledende socialdemokrater har hævdet, at socialdemokratiet gik med til forringelse af loven om boligbyggeri, fordi dets partnere — eller måske kun en af dets partnere i trekantregeringen, hvad ved jeg — forlangte det, så er det kun én grund mere til at udnytte den ændrede mandatfordeling i folketinget til en almindelig revision såvel af loven som af de sidste 2 års praksis, hvad boligbyggeriet angår. Vi forlanger ikke det umulige, vi er villige til at afvente forslag fra regeringen, men hvis det varer for længe, inden de kommer, skal vi være rede til at møde med sådanne forslag.

Jeg går ud fra, at regeringen meget snart fremkommer med forslag om ændring af valgloven, sådan at vi i det mindste får 21 års valgretsalder; men vi minder om, at valgloven også bør ændres på andre områder, bl. a. sådan at den nuværende

udemokratiske spærregel ophæves, og sådan at der bliver adgang for syge til at stemme, også selv om de ikke er i stand til at møde frem på valgstedet.

Vi har bemærket, at man fra regeringens side nu taler om forøgelse af ungdommens uddannelsesfond og om indførelse af et 8., ja, måske et 9. skoleår. Forudsætningen for dette sidste er, at der bygges skolelokaler nok, og at der uddannes tilstrækkeligt med lærere. Jeg henstiller til regeringen at træffe foranstaltninger til, at dette kan ske. Men selv en fordobling af bevillingerne til uddannelsesfonden vil ikke være nok til at sikre, at alle, der har evner og anlæg dertil, får adgang til en højere uddannelse. Da kravet herom står på de valgprogrammer, som såvel socialdemokratiet som vi gik til valg på og fik stemmer på, må vi gå ud fra, at dette krav kan og vil blive realiseret.

Som vi allerede har fremhævet under første behandling af ligningsloven, ønsker vi indført regulære børnetilskud, medens man i skatteloven bør slette bestemmelserne om særlige skattefradrag for børn, hvilket gavner mindrebemidlede meget lidt, men velhaverne uhyre meget. Vi ønsker imidlertid ikke børnetilskud gennemført som en del af skattelovgivningen, hvor de aldeles ikke hører hjemme; børnetilskud er en social foranstaltning, det er et led i familiepolitikken, og det sorterer ikke under skattevæsenet.

Valget har vel nu banet vej for den hårdt tiltrængte skattereform. Det vigtigste i den bør være, at den asociale skattefradragssret afskaffes, hvilket desuden vil gøre skattesystemet overskueligt og langt lettere at administrere. Proportionalsskattens overgrænse bør hæves til 25 000 kr. for forsørgere og 20 000 kr. for enlige, samtidig med at den del af indtægten for de to grupper, der ligger under henholdsvis 7 000 kr. og 3 500 kr., totalt bør fritages for skat. Samtidig med en skærpelse af kontrollen med skatteligningen bør løftet om kildeskat opfyldes. Også på andre områder bør skattesystemet reformeres, og jeg tror, at en virkelig skattereform kan bevirke, at de mindre og mellemstore indkomster får skattelettelse, medens de helt store beskattes mere rimeligt, end det nu er tilfældet. Vi forventer, at regeringen senest i 1961 vil fremkomme med sit forslag til